

การเขียนโปรแกรม

การทำงานของคอมพิวเตอร์

ระดับของภาษาในการ
เขียนโปรแกรม

ตัวแปร

โครงสร้างภาษาสำหรับ
การเขียนโปรแกรม

การออกแบบและเขียนโปรแกรม
ที่มีการวนซ้ำด้วยคำสั่ง while

การออกแบบและเขียนโปรแกรม
ที่มีการวนซ้ำด้วยคำสั่ง do while

การทำงานของคอมพิวเตอร์

ใช้ภาษาระดับสูง

เขียนคำสั่งเพื่อสั่งงาน

ตัวแปลภาษา

แปลงคำสั่งเป็น
ภาษาเครื่อง

คอมพิวเตอร์

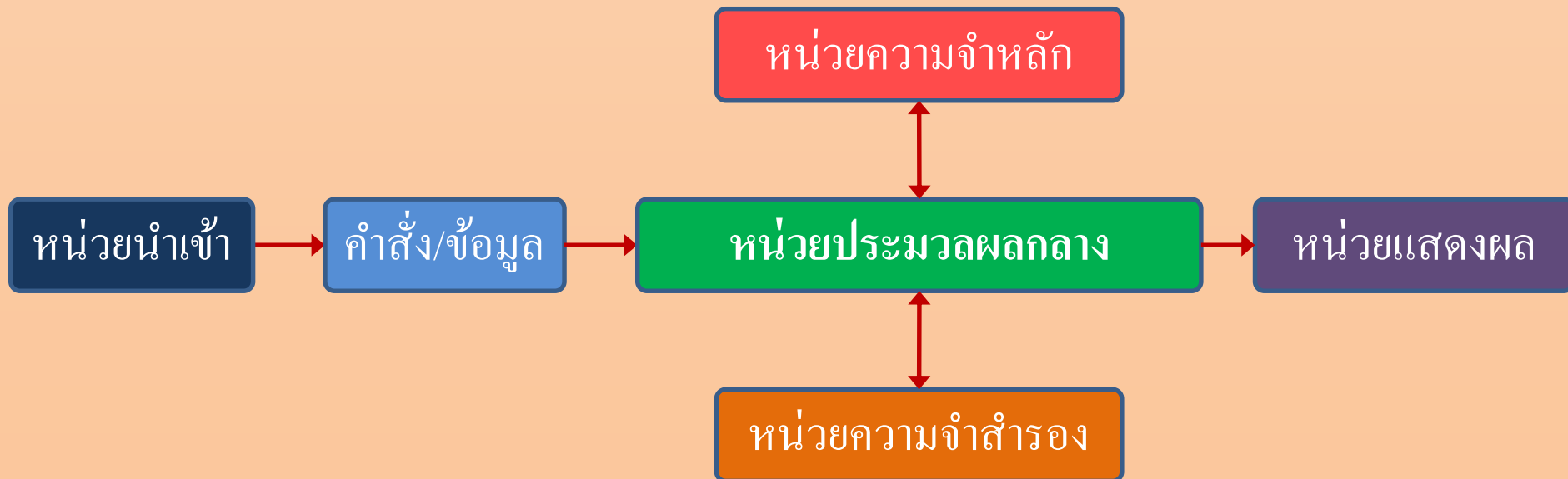
คอมพิวเตอร์เข้าใจ
และปฏิบัติตามคำสั่ง

การทำงานของคอมพิวเตอร์ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 5 หน่วย ได้แก่

1. หน่วยนำเข้า (input unit) รับคำสั่งข้อมูลจากผู้ใช้คอมพิวเตอร์ ส่งต่อไปยังหน่วยประมวลผลกลาง

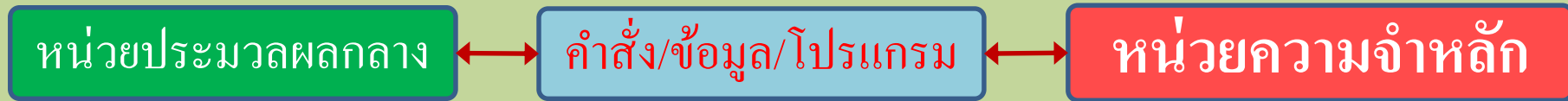

2. หน่วยประมวลผลกลาง (Central Processing Unit: CPU) ทำหน้าที่เปรียบเสมือนสมองของคอมพิวเตอร์ โดยจะคอยประมวลผลคำสั่งและทำงานประสานกับหน่วยอื่น ๆ

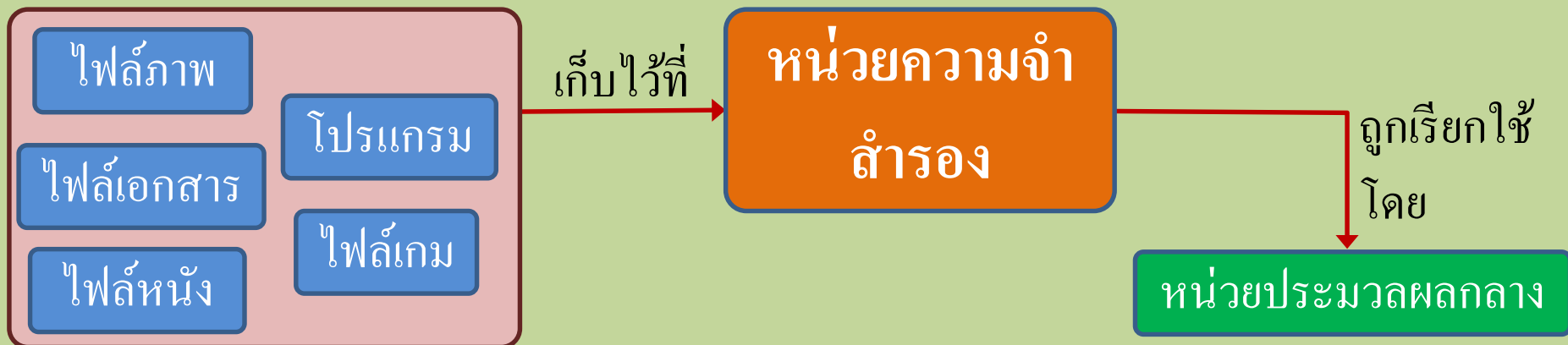

การทำงานของคอมพิวเตอร์ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 5 หน่วย

3. หน่วยความจำหลัก (main memory unit) ทำหน้าที่เก็บข้อมูลชุดคำสั่ง หรือ โปรแกรมต่าง ๆ ที่คอมพิวเตอร์กำลังประมวลผล และยังเป็นที่พักของข้อมูลระหว่างที่หน่วยประมวลผลกลาง กำลังประมวลผลอยู่

4. หน่วยความจำสำรอง (secondary memory unit) ทำหน้าที่เก็บข้อมูลหรือสำรองข้อมูลแบบถาวรบนคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลดังกล่าว เช่น ฮาร์ดดิสก์ ซีดีรอม แฟลชไดรฟ์

การทำงานของคอมพิวเตอร์ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 5 หน่วย

5. หน่วยแสดงผล (output unit) ทำหน้าที่แสดงผลหรือส่งออกข้อมูลที่ได้จากการประมวลผลของหน่วยประมวลผลกลางออกมาให้ผู้ใช้คอมพิวเตอร์ได้รับทราบ

หน่วยประมวลผลกลาง

หน่วยแสดงผล

ผู้ใช้คอมพิวเตอร์

สรุปภาพรวมการทำงาน

หน่วยความจำหลัก
(main memory unit)

นำเข้า

(input unit)

หน่วยประมวลผลกลาง

(Central Processing Unit: CPU)

หน่วยแสดงผล
(output unit)

หน่วยความจำสำรอง (secondary memory unit)

ระดับของภาษาในการเขียนโปรแกรม

1. ภาษาเครื่อง (machine language)

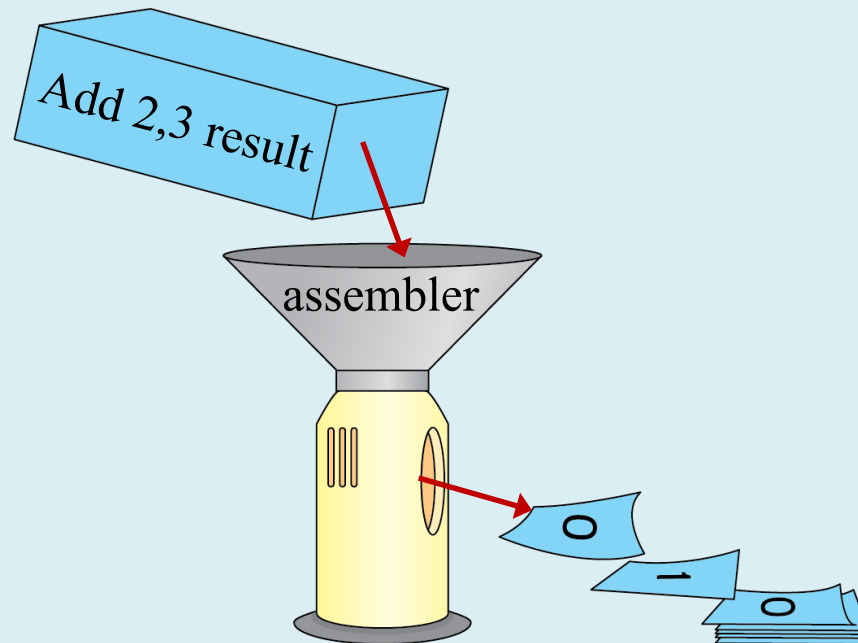
- ใช้ตัวเลขเพียง 2 ตัว (binary code) คือ 0 และ 1 เรียกว่า เลขฐานสอง
- คอมพิวเตอร์สามารถเข้าใจและทำงานตามโคดโปรแกรมที่เขียน ไม่ต้องทำการแปลภาษา
- มีความซับซ้อนและยากต่อการจดจำ

```
00111010101111100010100000011100001001100010100100
0011111000101010001010111111000000000000010101010
1010001110100101010101010101010101001010101010101
010101010101110101010101000000111100101010100010101
010011111011000010101010001000001000100010101001010
100101001010000010101000101000010101000100010001001
001010000101010001101011111010100001100001111100000
001001000100011111000000001000000101100111110101010
011110000000001010101000010000001000000010110101010
101111010010101001010100101001000001111100001100001
000100101000001111110000010101000000111100101010100
0111111111100101010000010100011110010101001010000
111110001010000011100011100000010000101010000001001
000001111110000100001000100001000100010001010010101
0001010100010101010010101000101000110001010010101
010001010101000010010101010000101010001000100010000
101111100000001110000000000010101010000000101010000
010101111101001010000010010101000011100101010101010
1010101010101010100100100000010100010101000101010101
000100010101010010101001111000100000001010101010100
010101010100000011111000100000010100100101001010101
1010101010101010100010001010101010101011111001010
```

2. ภาษาแอสเซมบลี (assembly language)

- เป็นภาษาที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาจากความยุ่งยากของภาษาเครื่อง
- ใช้คำสั่งที่เป็นคำเฉพาะในภาษาอังกฤษที่มนุษย์สามารถเข้าใจได้มากขึ้น
- คอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานด้วยภาษาแอสเซมบลีได้โดยตรงต้องใช้แอสเซมเบลอร์ (assembler) แปลภาษาแอสเซมบลีให้เป็นภาษาเครื่อง

Assembly source file

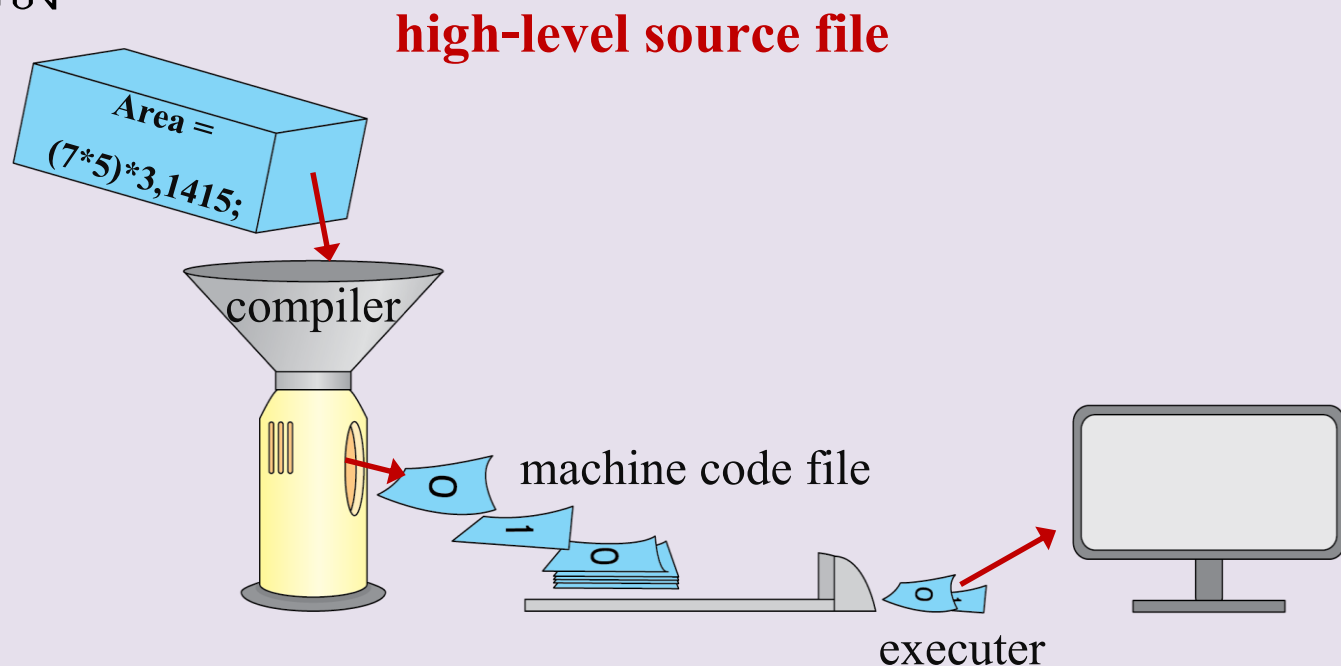

machine code file

แผนภาพ การแปลงคำสั่งจากแอสเซมบลีมาเป็นภาษาเครื่อง

3. ภาษาระดับสูง (high-level language)

- เป็นภาษาที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาจากความยุ่งยากของภาษาเครื่อง และภาษาแอสเซมบลี เพื่อให้มีความใกล้เคียงกับภาษามนุษย์มากขึ้น
- ใช้คำสั่งเป็นภาษาอังกฤษที่ง่ายต่อการสื่อสารและจดจำ
- คอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานด้วยภาษาระดับสูงได้โดยตรงต้องมีการใช้คอมไพเลอร์ (compiler) หรืออินเทอร์พรีเตอร์ (interpreter) ในการแปลภาษาระดับสูงให้เป็นภาษาเครื่อง

แผนภาพ การแปลงคำสั่งจากภาษาระดับสูงมาเป็นภาษาเครื่อง

ตัวแปร

ตัวแปร (variable) คือ สิ่งที่ใช้เก็บค่า (values) ที่สามารถเปลี่ยนค่าในโปรแกรมได้ในขณะประมวลผล ตัวแปรมีหลายชนิด แต่ละชนิดนั้นจะมีการจองหน่วยความจำ หรือพื้นที่ในการจัดเก็บที่ไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดของข้อมูลที่เราต้องการจัดเก็บ

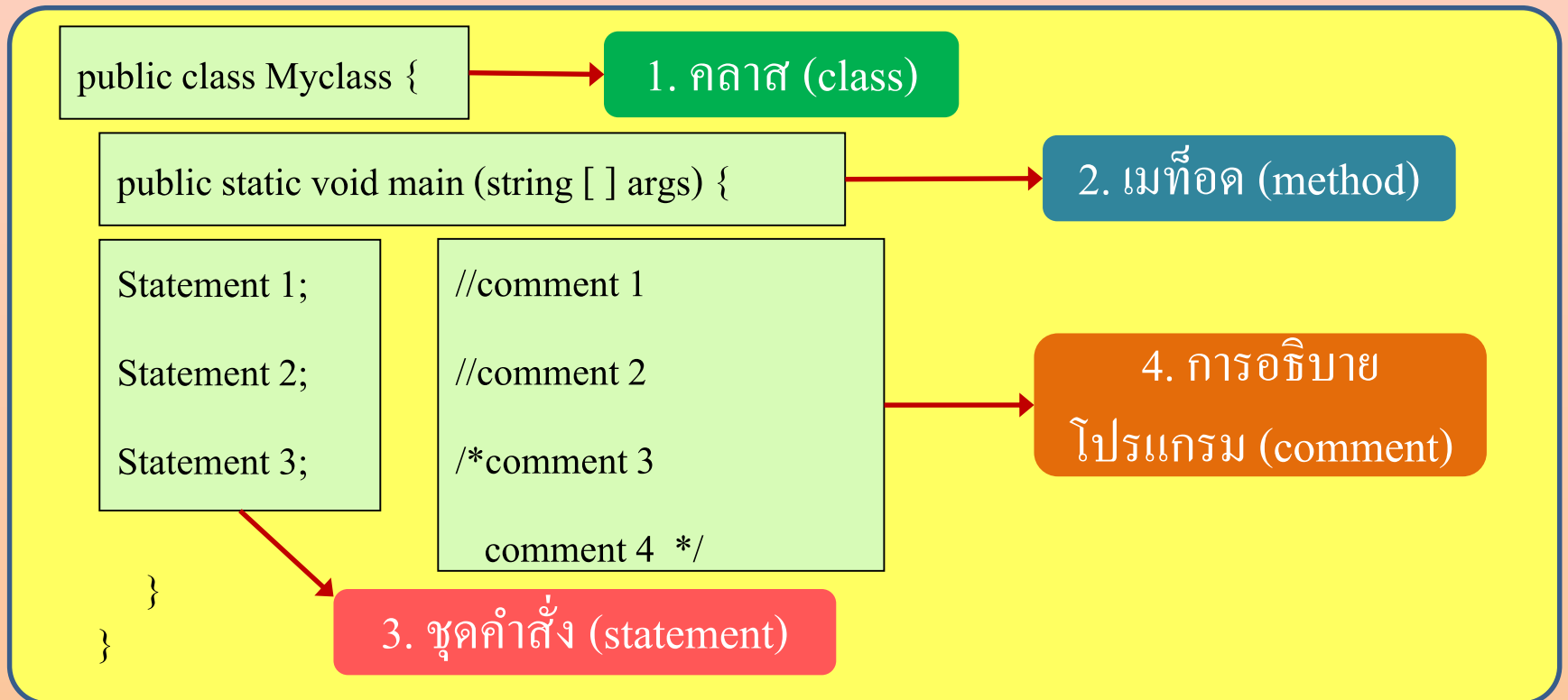
เปรียบเทียบภาชนะที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมในการเก็บข้อมูล

เปรียบเทียบชนิดของข้อมูลกับหน่วยความจำที่ใช้เก็บข้อมูลที่เหมาะสม		
ชนิดของข้อมูล	ข้อกำหนด	ขนาด
boolean	ค่าใช่หรือไม่ใช่	1 บิต
byte	จำนวนเต็ม	8 บิต
short	จำนวนเต็ม	16 บิต
int	จำนวนเต็ม	32 บิต
long	จำนวนเต็ม	64 บิต
float	ทศนิยมไม่เกิน 6 ตำแหน่ง	32 บิต
double	ทศนิยมไม่เกิน 12 ตำแหน่ง	64 บิต
char	อักขระ	8 บิต

โครงสร้างภาษาสำหรับการเขียนโปรแกรม

1. โครงสร้างของโคดภาษาจาวา (JAVA programming language)

คือ ภาษาโปรแกรมเชิงวัตถุ พัฒนาโดย เจมส์ กอสลิง (James Gosling) และคณะ เพื่อใช้แทนภาษาซีพลัสพลัส (C++) การทำงานของภาษาจาวามีจุดเด่น คือ เมื่อเขียนแล้วสามารถนำไปใช้ได้กับอุปกรณ์ที่หลากหลาย เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล โครงสร้างของโปรแกรมภาษาจาวาสามารถแสดงได้ ดังนี้

โครงสร้างของโคตภาษาจาวา (JAVA programming language)

1. คลาส (class)

คลาส (class) ต้องมี 1 class
เป็นอย่างน้อย

ต้องมีเครื่องหมาย
ปีกกาคู่ { } กำกับ

การตั้งชื่อคลาสจะขึ้นต้น
ด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษ
ตัวพิมพ์ใหญ่

ชื่อของคลาสจะเป็น
ชื่อเดียวกับชื่อ
โปรแกรม

```
public class Myclass {  
}
```

โครงสร้างของโคดภาษาจาวา (JAVA programming language)

2. เมทอด (method)

ใน 1 class จะต้องมี method
อย่างน้อย 1 method

ภายใน method จะเขียนชุดคำสั่งซึ่ง
เป็นการทำงานหลักของโปรแกรม

```
public class Myclass {  
    public static void main (string [] args) {  
    }  
}
```

3. ชุดคำสั่ง (Statement)

เป็นส่วนที่สั่งงานให้โปรแกรมทำงานตามที่ต้องการ

ทุกคำสั่งจะปิดท้ายคำสั่งด้วยเครื่องหมาย ; (Semicolon)

นิยมเขียน 1 คำสั่งต่อ 1 บรรทัด

4. การอธิบายโปรแกรม (comment)

เป็นส่วนที่ใช้ในการอธิบายเพิ่มเติม หรือจดบันทึกกลิ่นของผู้เขียนโปรแกรม ไม่มีผลใด ๆ ต่อการทำงานของโปรแกรม

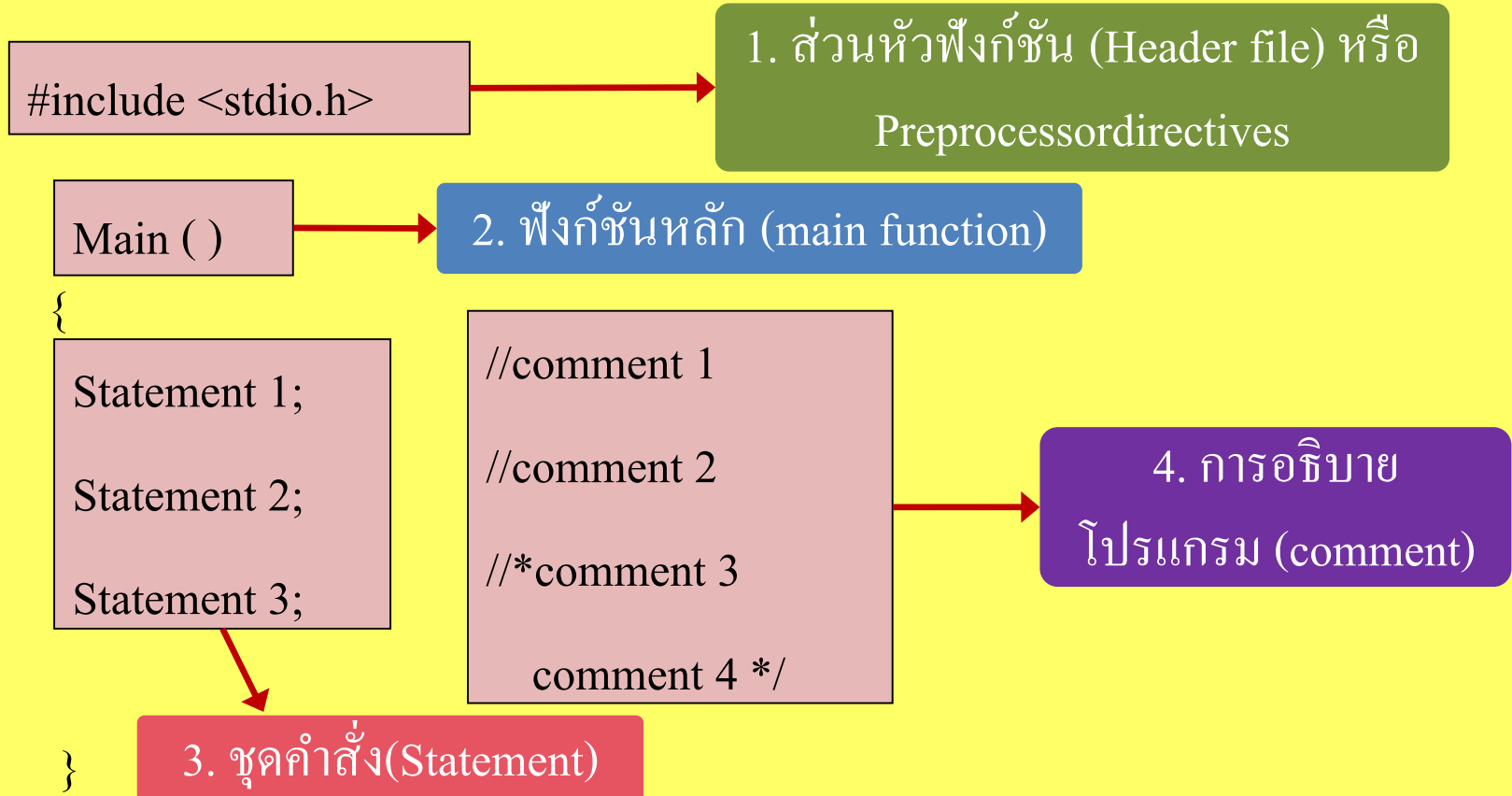
การอธิบายโปรแกรมทำได้ 2 ลักษณะ

(1) การอธิบายโปรแกรม 1 บรรทัด
โดยการใส่เครื่องหมาย // และใส่คำอธิบายโปรแกรมหลังเครื่องหมาย

(2) การอธิบายโปรแกรมหลายบรรทัด
โดยการใส่เครื่องหมาย /* */ และจะใส่คำอธิบายโปรแกรมระหว่าง /* กับ */

2. โครงสร้างของโคคภาษาซี (C programming language)

ภาษาซี หรือ C programming language มีลักษณะการเขียนโปรแกรมแบบโครงสร้าง พัฒนาโดย เดนนิส ริชชี (Dennis Ritchie) โดยมีจุดมุ่งหมายในการใช้เป็นภาษาสำหรับใช้ในการเขียนโปรแกรมปฏิบัติการระบบยูนิกซ์ ปัจจุบันภาษาซีเป็นภาษาหลักภาษาหนึ่งด้าน programming ที่นิยมใช้กันทั่วโลก โครงสร้างของโปรแกรมภาษาซีสามารถแสดงได้ ดังนี้

โครงสร้างของโคคภาษาซี (C programming language)

1. หัวฟังก์ชัน (Header file) หรือ พรีโพรเซสเซอร์ไดเรกทีฟ (Preprocessor directives)

เป็นคำสั่งที่ใช้บอก compiler ว่าต้อง
นำเข้าส่วนใดจาก library และจะติดต่อกับ
อุปกรณ์นำเข้าและแสดงผลอะไรบ้าง

ใช้อุปกรณ์นำเข้าและแสดงผลพื้นฐาน
คือ คีย์บอร์ดและจอภาพ โดยใช้ header ที่ชื่อ
stdio.h และระบุตำแหน่ง directory ที่นำเข้า

การสั่งจะดำเนินการบอกตำแหน่ง directory
ด้วยเครื่องหมาย # และใส่ชื่อ header ในเครื่องหมาย < > ดังนี้

#include <stdio.h> หมายถึง
ไปค้นหา header file ชื่อ stdio.h
ที่ตำแหน่ง directory include

#include <conio.h> หมายถึง
ไปค้นหา header file ชื่อ conio.h
ที่ตำแหน่ง directory include

โครงสร้างของโคคภาษาซี (C programming language)

2. ฟังก์ชันหลัก (Main program)

เป็นส่วนที่ภาษาซี
ทุกโปรแกรมจะต้องมี

ใช้ประกาศให้ตัวแปลคำสั่ง (compiler) รู้ว่าคำสั่ง
ข้างในชุดปีกกา { } ของ main () เป็นชุดคำสั่ง
ซึ่งเป็นการทำงานหลักของโปรแกรม

3. ชุดคำสั่ง (Statement)

เป็นส่วนที่สั่งงานให้โปรแกรม
ทำงานตามที่เราต้องการ

ทุกคำสั่งจะปิดท้ายคำสั่งด้วย
เครื่องหมาย ; (Semicolon)

นิยมเขียน 1 คำสั่งต่อ
1 บรรทัด

โครงสร้างของโคคภาษาซี (C programming language)

4. การอธิบายโปรแกรม (comment)

เป็นส่วนที่ใช้ในการอธิบายเพิ่มเติม หรือจดบันทึกสั้นๆของผู้เขียนโปรแกรม
การอธิบายโปรแกรมจะไม่มีผลใด ๆ ต่อการทำงานของโปรแกรม

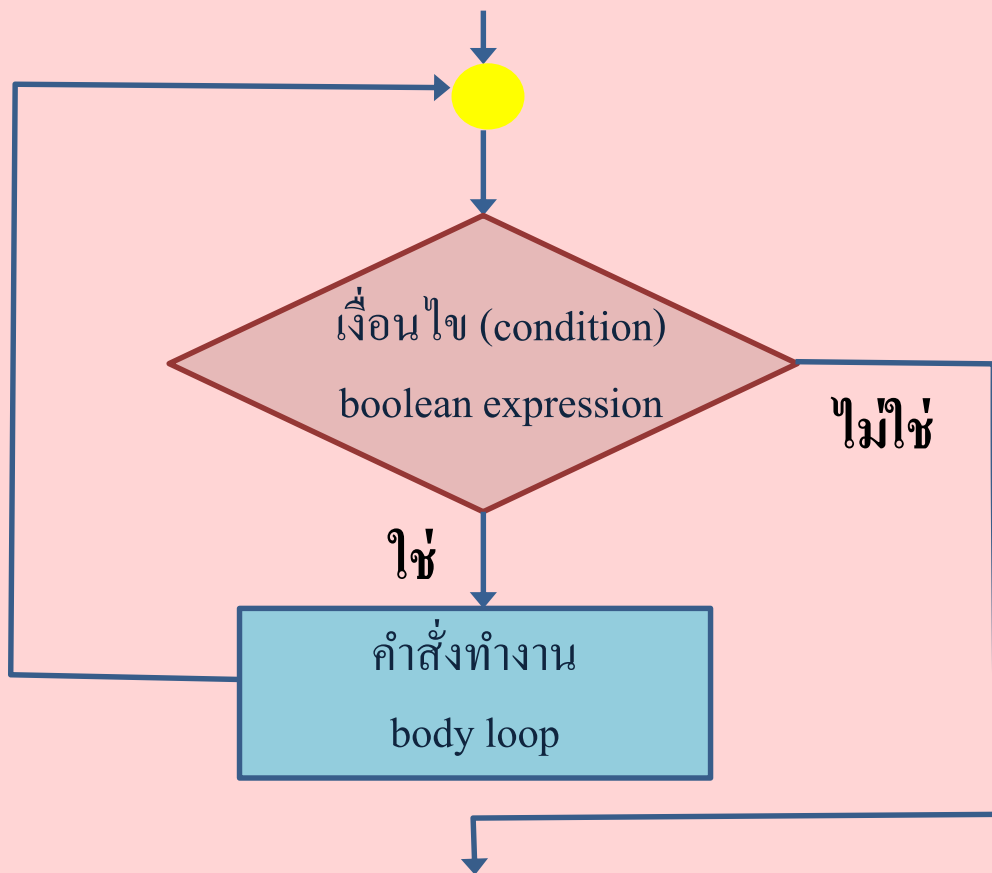
การอธิบายโปรแกรมทำได้ 2 ลักษณะ คือ

(1) การอธิบายโปรแกรม 1 บรรทัด
สามารถทำได้โดยการใส่เครื่องหมาย //
และใส่คำอธิบายโปรแกรม
หลังเครื่องหมาย

(2) การอธิบายโปรแกรมหลายบรรทัด
สามารถทำได้โดยการใส่เครื่องหมาย /* */
และจะใส่คำอธิบายโปรแกรมระหว่าง /* กับ /*

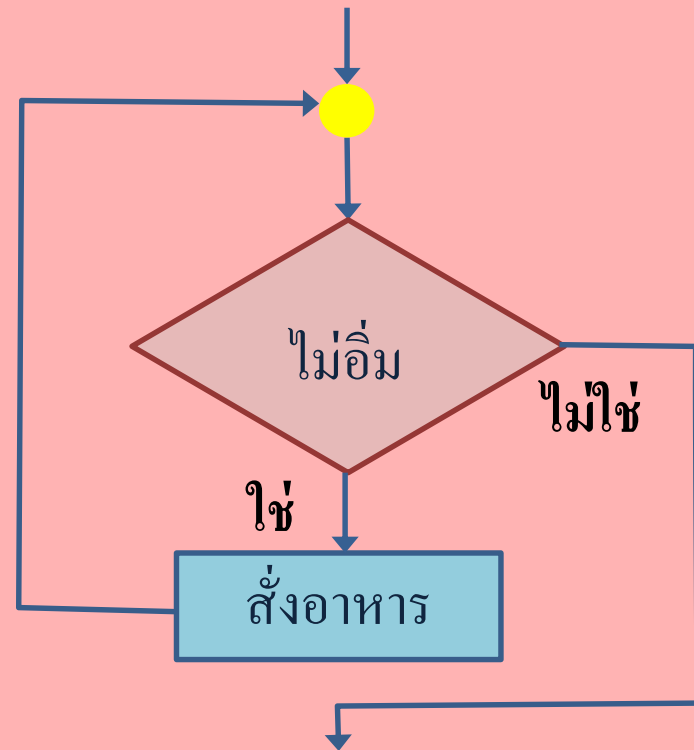
การออกแบบและเขียนโปรแกรมที่มีการวนซ้ำด้วยคำสั่ง while

รูปแบบโปรแกรมวนซ้ำด้วยคำสั่ง while จะมีการตรวจสอบเงื่อนไขก่อนการทำงาน หากเหตุการณ์ยังอยู่ในเงื่อนไขก็จะทำงานที่กำหนดและวนซ้ำเพื่อทำงานจนกว่าเหตุการณ์จะไม่เป็นไปตามเงื่อนไขแล้วจึงออกจากการวนซ้ำ ซึ่งสามารถแสดงได้ดังผังงาน

ตัวอย่างการออกแบบและเขียนโปรแกรมที่มีการวนซ้ำด้วยคำสั่ง while

เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน	โปรแกรมวนซ้ำ	เงื่อนไขทำงาน
เมื่อเราหิว เราสั่งอาหาร รับประทานในร้านและ ส่งไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะอิ่ม เราจึงจะหยุดสั่งอาหาร	สั่งอาหาร	ไม่อิ่ม

การออกแบบและเขียนโปรแกรมที่มีการวนซ้ำด้วยคำสั่ง do while

โปรแกรมวนซ้ำแบบมีเงื่อนไขด้วยคำสั่ง do while เป็นการทำงานก่อน แล้วจึงค่อยตรวจสอบเงื่อนไขการทำงานภายหลัง ในการเขียนโปรแกรมเราต้องการให้โปรแกรมทำงานก่อน 1 รอบ แล้วจึงค่อยมาตรวจเงื่อนไข

